

31994L0005

L 60/16

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

3.3.1994

DIREKTIVA SVETA 94/5/ES**z dne 14. februarja 1994****o dopolnitvi skupnega sistema davka na dodano vrednost in spremembi Direktive 77/388/EGS — Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 99 Pogodbe,

Člen 1

ob upoštevanju predloga Komisije,

Direktiva 77/388/EGS se spremeni:

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

1. v členu 11

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

(a) se v Naslovu A doda naslednji odstavek:

ker mora v skladu s členom 32 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero ⁽³⁾, Svet sprejeti davčni sistem Skupnosti, ki se bo uporabljal za rabljeno blago, umetniške predmete, starine in zbirke;

„4. Z odstopanjem od odstavkov 1, 2 in 3 lahko države članice, ki 1. januarja 1993 niso uporabljale možnosti iz tretjega pododstavka člena 12(3)(a), kadar uporabijo možnost iz Naslova B(6), za transakcije iz drugega pododstavka člena 12(3)(c) določijo, da je davčna osnova enaka delu zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

ker je v sedanjih razmerah, ob odsotnosti zakonodaje Skupnosti, še naprej značilna uporaba zelo različnih sistemov, kar povzroča izkrivljanje konkurence in preusmeritve trgovinskih tokov, tako v samih državah članicah kot med državami članicami; ker je med te raznolikosti vključena tudi neusklajenost pri določanju virov lastnih sredstev Skupnosti; ker je zato treba to stanje čim prej prekiniti;

Ta del se določi tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je tako treba plačati, v vsakem primeru enak najmanj 5 % zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1, 2 in 3.“;

ker je Evropsko sodišče v številnih sodbah opozorilo na potrebo po taki uskladitvi, da bi se preprečilo dvojno obdavčevanje v trgovini znotraj Skupnosti;

(b) se v Naslovu B doda naslednji odstavek:

ker je na določenih področjih nujno treba zagotoviti prehodne ukrepe, ki bi omogočili postopno prilagajanje zakonodaje;

„6. Z odstopanjem od odstavkov 1 do 4 lahko države članice, ki 1. januarja 1993 niso uporabljale možnosti iz tretjega pododstavka člena 12(3)(a) določijo, da je davčna osnova za uvoz umetniških predmetov, zbirke in starin iz člena 26a(A)(a), (b) in (c) enaka delu zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1 do 4.

ker zadovoljivo delovanje mehanizmov davka na dodano vrednost na notranjem trgu pomeni, da je, z namenom izogibanja dvojnega obdavčevanja in izkrivljanja konkurence med davčnimi zavezanci, treba sprejeti pravila Skupnosti;

Ta del se določi tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je tako treba plačati pri uvozu, v vsakem primeru enak najmanj 5 % zneska, ki se določi v skladu z odstavki 1 do 4.“;

ker je v skladu s tem treba spremeniti Direktivo 77/388/EGS,

2. v členu 12:

(a) se odstavek 3(c) nadomesti z naslednjim:

⁽¹⁾ UL C 323, 27.12.1989, str. 120.

⁽²⁾ UL C 201, 7.8.1989, str. 6.

⁽³⁾ UL L 145, 13.6.1977, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/111/EGS (UL L 384, 30.12.1992, str. 47).

„(c) Države članice lahko določijo, da se nižja stopnja ali ena od nižjih stopenj, ki jih uporabljajo v skladu s

tretjim odstavkom (a), uporablja tudi za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz člena 26a(A)(a), (b) in (c).

Kadar države članice uporabijo to možnost, lahko nižjo stopnjo uporabljajo tudi za dobave umetniških predmetov v smislu člena 26a(A)(a):

— ki jih opravi avtor ali njegovi pravni nasledniki,

— ki jih priložnostno opravi davčni zavezanec, ki ni obdavčljiv preprodajalec, če je te umetniške predmete uvozil davčni zavezanec sam ali mu jih je dobavil avtor ali njegovi pravni nasledniki ali, če je imel pravico do popolnega odbitka davka na dodano vrednost.“;

(b) se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Pod pogoji iz odstavka 3(c) se za uvoz blaga uporablja enaka stopnja kot za dobavo enakega blaga na ozemlju države.“;

3. doda se naslednji člen:

„Člen 26a

Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

A. Opredelitve

Za namene tega člena in brez vpliva na druge določbe Skupnosti:

(a) *umetniški predmeti* pomenijo predmete iz (a) Priloge I.

Države članice pa imajo možnost, da za „umetniške predmete“ ne štejejo predmetov iz zadnjih treh alinej (a) v Prilogi I;

(b) *zbirke* pomenijo predmete iz (b) Priloge I;

(c) *starine* pomenijo predmete iz (c) Priloge I;

(d) *rabljeno blago* pomeni premične stvari, ki so primerne za nadaljnjo uporabo takšne kot so, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin in razen plemenitih kovin ali dragega kamena, kot določijo države članice;

(e) *obdavčljiv preprodajalec* pomeni davčnega zavezanca, ki v okviru svoje gospodarske dejavnosti kupuje ali pridobiva za svoje podjetje ali uvaža z namenom nadaljnje prodaje rabljeno blago in/ali umetniške predmete, zbirke ali starine, ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje v svojem imenu ali za račun druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo;

(f) *organizator prodaje na javni dražbi* pomeni kateregakoli davčnega zavezanca, ki v okviru svoje gospodarske dejavnosti ponuja blago za prodajo na javni dražbi z namenom, da ga izroči najboljšemu ponudniku;

(g) *naročnik organizatorja prodaje na javni dražbi* pomeni katerokoli osebo, ki izroči blago organizatorju prodaje na javni dražbi po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na prodajo pod naslednjima pogojema, da:

— organizator prodaje na javni dražbi ponudi blago za prodajo v svojem imenu, toda za račun svojega naročnika,

— organizator prodaje na javni dražbi izroči predmete v svojem imenu, toda za račun svojega naročnika, najboljšemu ponudniku na javni dražbi.

B. Posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce

1. Države članice za obdavčitev dobav rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, uporabljajo posebno ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec v skladu z naslednjimi določbami.

2. Dobave blaga iz odstavka 1 so dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec in mu jih znotraj Skupnosti dobavi:

— oseba, ki ni davčni zavezanec,

ali

— drug davčni zavezanec, kolikor je dobava blaga, ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, oproščena v skladu s členom 13(B)(c),

ali

— drug davčni zavezanec, kolikor dobava blaga ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, izpolnjuje pogoje za oprostitev iz člena 24 in če vključuje osnovna sredstva,

ali

- drug obdavčljiv preprodajalec, kolikor je bila dobava blaga, ki jo opravi ta drug obdavčljiv preprodajalec, obdavčena z davkom na dodano vrednost po tej posebni ureditvi.

3. Davčna osnova za dobave blaga iz odstavka 2 je razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec, zmanjšana za znesek davka na dodano vrednost, ki se nanaša na razliko v ceni. Ta razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna obdavčljiv preprodajalec za blago in nabavno ceno.

V tem odstavku se uporabljajo te opredelitve pojmov:

- *prodajna cena* pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo obdavčljiv preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno povezanimi s to transakcijo, davki, dajatvami, prelevmani in taksami ter postranskimi stroški, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih obdavčljiv preprodajalec zaračuna kupcu, razen zneskov iz člena 11(A)(3),

- *nabavna cena* pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v prvi alineji, ki ga je ali ga bo prejel dobavitelj od obdavčljivega preprodajalca.

4. Države članice omogočijo obdavčljivim preprodajalcem uporabo posebne ureditve za dobave:

- (a) umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozijo sami;
- (b) umetniških predmetov, ki jim jih dobavijo avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- (c) umetniških predmetov, ki jim jih dobavi davčni zavezanec, razen obdavčljiv preprodajalec, če je bila dobava, ki jo je opravil ta drug davčni zavezanec, obdavčena z nižjo stopnjo v skladu s členom 12(3)(c).

Države članice določijo natančnejša pravila za izvajanje te možnosti, ki se v vsakem primeru izvaja v obdobju najmanj dveh koledarskih let.

Če se uporablja ta možnost, se davčna osnova določi v skladu z odstavkom 3. Za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi preprodajalec sam, je nabavna cena, ki se upošteva pri izračunu dosežene razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu,

določeni v skladu s členom 11(B), povečani za davek na dodano vrednost, ki ga je je dolžan ali je bil plačan pri uvozu.

5. Kadar se dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki se obdavčujejo po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, opravijo pod pogoji iz člena 15, so te dobave oproščene plačila davka.

6. Davčni zavezanci nimajo pravice, da od davka, ki so ga dolžni plačati, odbijejo davek na dodano vrednost, ki so ga dolžni ali so ga plačali za blago, ki so ga ali naj bi ga prejeli od obdavčljivega preprodajalca, v kolikor se za dobave tega blaga, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec, uporablja posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni.

7. Če se za dobave blaga, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec, uporablja posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni, obdavčljiv preprodajalec nima pravice, da od davka, ki ga je dolžan plačati, odbije:

- (a) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih je sam uvozil;
- (b) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, ki so mu jih ali naj bi mu jih dobavili avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- (c) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, ki mu jih je ali naj bi mu jih dobavil davčni zavezanec, ki ni obdavčljiv preprodajalec.

8. Kadar obdavčljiv preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost in posebno ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni, mora v svojih poslovnih knjigah ločeno izkazovati transakcije za vsako ureditev posebej, v skladu s pravili, ki jih določijo države članice.

9. Obdavčljiv preprodajalec na računih, ki jih izdaja ali na drugem dokumentu, ki se priznava kot račun, ne sme posebej izkazati davka od dobav blaga, za katere uporablja posebno ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni.

10. Zaradi poenostavitve postopka obračunavanja davka in s pogojem posvetovanja iz člena 29, lahko za določene transakcije ali določene kategorije obdavčljivih preprodajalcev, države članice določijo, da se davčna

osnova za dobavo blaga po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, določi za vsako davčno obdobje, v katerem mora obdavčljiv preprodajalec predložiti obračun iz člena 22(4).

V tem primeru je davčna osnova za dobavo blaga, za katerega se uporablja ista stopnja davka na dodano vrednost, celotna razlika, ki jo doseže obdavčljiv preprodajalec, zmanjšana za znesek davka na dodano vrednost, ki se nanaša na to razliko.

Celotna razlika je enaka razliki med:

- skupnim zneskom dobav blaga po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, ki jih obdavčljiv preprodajalec opravi v obdobju; ta znesek je enak seštevku prodajnih cen, določenih v skladu z odstavkom 3,

in

- skupnim zneskom nabav blaga iz odstavka 2 v tem obdobju, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec; ta znesek je enak seštevku nabavnih cen, določenih v skladu z odstavkom 3.

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da ti davčni zavezanci ne uživajo neupravičenih ugodnosti ali nimajo neupravičene izgube.

11. Obdavčljiv preprodajalec lahko uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost za vsako dobavo, ki se obdavčuje po posebni ureditvi v skladu z odstavkom 2 ali 4.

Kadar obdavčljiv preprodajalec uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost za:

- (a) dobavo umetniškega predmeta, zbirateljskega predmeta ali starine, ki jih je sam uvozil, ima pravico, da od svoje davčne obveznosti odbije davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal pri uvozu tega blaga;
- (b) dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi avtor ali njegovi pravni nasledniki, ima pravico, da od svoje davčne obveznosti odbije davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniški predmet, ki mu je bil dobavljen;
- (c) dobavo umetniškega predmeta, ki mu ga dobavi davčni zavezanec, ki ni obdavčljiv preprodajalec, ima pravico, da od svoje davčne obveznosti odbije davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniški predmet, ki mu je bilo dobavljen.

Ta pravica do odbitka nastane, ko nastane obveznost za obračun davka od dobave, za katero se obdavčljiv preprodajalec odloči uporabiti splošno ureditev davka na dodano vrednost.

C. Posebna ureditev za prodajo na javni dražbi

1. Z odstopanjem od B lahko države članice v skladu z naslednjimi določbami določijo davčno osnovo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke ali starine, ki jih organizator prodaje na javni dražbi proda v svojem imenu, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, za račun:

- osebe, ki ni davčni zavezanec,

ali

- drugega davčnega zavezanca, kolikor je dobava blaga v smislu člena 5(4)(c), ki jo opravi ta drug davčni zavezanec, oproščena v skladu s členom 13(b)(c),

ali

- drugega davčnega zavezanca, kolikor dobava blaga v smislu člena 5(4)(c) tega drugega davčnega zavezanca, izpolnjuje pogoje za oprostitve iz člena 24 in se nanaša na osnovna sredstva,

ali

- obdavčljivega preprodajalca, kolikor se dobava blaga v smislu člena 5(4)(c), ki jo opravi ta obdavčljiv preprodajalec, obdavčuje po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz B.

2. Davčna osnova za vsako dobavo blaga iz odstavka 1 je skupni znesek, ki ga organizator prodaje na javni dražbi zaračuna kupcu v skladu z odstavkom 4, zmanjšan za:

- neto znesek, ki ga je ali naj bi ga plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku, določen v skladu z odstavkom 3,

in

- znesek davka, ki ga mora plačati organizator prodaje na javni dražbi za opravljeno dobavo.

3. Neto znesek, ki ga je ali naj bi ga plačal organizator prodaje na javni dražbi svojemu naročniku, je enak razliki med:

— ceno blaga, doseženo na javni dražbi,

in

— zneskom provizije, ki jo ali naj bi jo dobil organizator prodaje na javni dražbi od svojega naročniku po pogodbi, kjer se provizija plača od prodaje.

4. Organizator prodaje na javni dražbi mora kupcu izdati račun ali drug dokument, na katerem izkaže:

— ceno blaga, doseženo na dražbi,

— davke, dajatve, prelevmane in takse,

— postranske stroške, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih zaračuna organizator kupcu blaga.

Na tem računu ne sme biti ločeno izkazan davek na dodano vrednost.

5. Organizator prodaje na javni dražbi, ki mu je bilo blago predano po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija od prodaje na javni dražbi, mora svojemu naročniku izdati obračun.

Ta obračun mora izkazovati znesek transakcije, t.j. ceno blaga, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali naj bi jo dobil od naročniku.

Tako pripravljen obračun se prizna kot račun, ki ga mora naročnik, če je davčni zavezanec, izdati organizatorju prodaje na javni dražbi v skladu s členom 22(3).

6. Organizatorji prodaje na javni dražbi, ki dobavljajo blago pod pogoji iz odstavka 1, morajo v svojem knjigovodstvu na prehodnih postavkah izkazati:

— zneske, ki jih ali naj bi jih dobili od kupca blaga,

— znesek, ki ga ali naj bi ga vrnili prodajalcu blaga.

Ti zneski morajo biti ustrezno utemeljeni.

7. Šteje se, da se dobava blaga davčnemu zavezancu, ki je organizator prodaje na javni dražbi opravi, ko se to blago proda na javni dražbi.

D. *Prehodna ureditev za obdavčevanje trgovine med državami članicami*

V obdobju iz člena 28l države članice uporabljajo naslednje določbe:

(a) dobava novih prevoznih sredstev v smislu člena 28a(2), opravljena pod pogoji iz člena 28c(A), je izključena iz posebnih ureditev, določenih v B in C;

(b) z odstopanjem od člena 28a(1)(a), pridobitve rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Skupnosti niso obdavčene z davkom na dodano vrednost, če prodajalec deluje kot obdavčljiv preprodajalec in je bilo nabavljeno blago v državi članici začetka odpošiljanja ali prevoza obdavčeno po posebni ureditvi od dosežene razlike v ceni iz B, ali če prodajalec deluje kot organizator prodaje na javni dražbi in je bilo nabavljeno blago v državi članici začetka odpošiljanja ali prevoza obdavčeno z davkom po posebni ureditvi iz C;

(c) člena 28b(B) in 28c(A)(a), (c) in (d) se ne uporabljata za dobave blaga, ki se obdavčujejo z davkom na dodano vrednost po kateri od posebnih ureditev iz B in C.“;

4. v členu 28 se doda naslednji odstavek:

„1a. Do datuma, ki ne sme biti kasnejši od 30. junija 1999, lahko Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske za uvoz umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki so 1. januarja 1993 izpolnjevale pogoje za oprostitev, uporablja člen 11(B)(6) tako, da je davek na dodano vrednost, ki ga je treba plačati pri uvozu, v vsakem primeru enak 2,5 % zneska, ki se določi v skladu s členom 11(B)(1) do (4).“;

5. v členu 28(2)(e) se doda naslednji pododstavek:

„Ta določba se ne sme uporabljati za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki se obdavčujejo z davkom na dodano vrednost po eni od posebnih ureditev iz člena 26a(B) in (C).“;

6. člen 28a(2)(b) se spremeni takole:

„(b) prevozna sredstva iz točke (a) se ne štejejo za ‚nova‘, če sta hkrati izpolnjena naslednja pogoja:

- da so dobavljena po poteku treh mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo. To obdobje pa se za motorna kopenska vozila, opredeljena v (a), podaljša na šest mesecev,
- da je s kopenskimi vozili prevoženih več kot 6 000 kilometrov, s plovili preplutih več kot 100 ur ali z zrakoplovi preletenih več kot 40 ur.

Države članice določijo pogoje, pod katerimi se zgornja pogoja lahko štejeta za izpolnjena.“;

7. dodata se naslednji naslov in člen:

„NASLOV XVIIb

PREHODNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA RABLJENO BLAGO, UMETNIŠKE PREDMETE, ZBIRKE IN STARINE

Člen 28o

1. Države članice, ki so 31. decembra 1992 uporabljale posebno ureditev obdavčevanja, razen ureditve iz člena 26a(B), za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki jih opravijo obdavčljivi preprodajalci, lahko v obdobju iz člena 28l še naprej uporabljajo to ureditev, če izpolnjujejo ali so prilagojeni tako, da izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) posebna ureditev se uporablja samo za dobave prevoznih sredstev iz člena 28a(2)(a), ki se štejejo za rabljeno blago v smislu člena 26a(A)(d) in jih opravijo obdavčljivi preprodajalci v smislu člena 26a(A)(e) ter se obdavčujejo po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni v skladu s členom 26a(B)(1) in (2). Dobave novih prevoznih sredstev v smislu člena 28a(2)(b), ki se opravijo pod pogoji iz člena 28c (A), so izključene iz te posebne ureditve;
- (b) dolgovani davek za vsako dobavo iz (a) je enak znesku davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi se od dobave obračunaval davek na dodano vrednost po splošni ureditvi, zmanjšan za znesek davka na dodano vrednost, za

katerega se šteje, da ga je obdavčljiv preprodajalec vključil v nabavno vrednost prevoznih sredstev;

- (c) davek, za katerega se šteje, da ga je obdavčljiv preprodajalec vključil v nabavno ceno prevoznih sredstev, se izračuna po naslednji metodi:

- nabavna cena, ki se upošteva je nabavna cena v smislu člena 26a(B)(3),

- šteje se, da nabavna cena, ki jo plača obdavčljiv preprodajalec, vključuje davek, ki bi ga bilo treba plačati, če bi dobavitelj, od katerega je preprodajalec prevozno sredstvo prejel, uporabil splošno ureditev davka na dodano vrednost,

- upošteva se stopnja, ki se v smislu člena 12(1) uporablja v državi članici, v kateri se šteje, da je kraj opravljenе dobave obdavčljivemu preprodajalcu, določen v skladu s členom 8;

- (d) dolgovani davek za vsako dobavo iz (a) določen v skladu z določbami (b), ne sme biti nižji od zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi se za dobavo uporabljal posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni v skladu s členom 26a(B)(3).

V zvezi z uporabo zgornjih določb lahko države članice določijo, da ta razlika, če se je za dobave uporabljala posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni, ne sme biti nižja od 10 % prodajne cene v smislu B(3);

- (e) obdavčljiv preprodajalec na računih, ki jih izda, ali na drugem dokumentu, ki se priznava kot račun, ne sme ločeno izkazovati davka, ki se nanaša na dobave, za katere uporablja posebno ureditev;

- (f) davčni zavezanci nimajo pravice, da od davka, ki so ga dolžni plačati, odbijejo davek, ki so ga dolžni ali so ga plačali za rabljeno prevozno sredstvo, ki jim ga je dobavil obdavčljiv preprodajalec, če za dobavo tega blaga preprodajalec uporablja posebno ureditev obdavčevanja v skladu z (a);

- (g) z odstopanjem od člena 28a(1)(a) nabava prevoznih sredstev znotraj Skupnosti ni obdavčena z davkom na dodano vrednost, če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in so bila rabljena prevozna sredstva v državi članici od začetka odpošiljanja ali prevoza obdavčena v skladu z (a);

- (h) člena 28b(B) in 28c(A)(a) in (d) se ne uporabljata za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki se obdavčujejo v skladu z (a).

2. Z odstopanjem od prvega stavka odstavka 1 ima Kraljevina Danska pravico uporabljati posebno ureditev obdavčevanja iz odstavka 1(a) do (h) v obdobju iz odstavka 28l.

3. Kadar države članice za prodajo na javni dražbi uporabljajo posebno ureditev iz člena 26a(C), to posebno ureditev uporabljajo tudi za dobave rabljenih prevoznih sredstev, ki jih opravi organizator prodaje na javni dražbi v svojem imenu, v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija od prodaje tega blaga na javni dražbi, za račun obdavčljivega preprodajalca, kolikor se dobava rabljenih prevoznih sredstev v smislu člena 5(4)(c), ki jo opravi ta drug obdavčljiv preprodajalec, obdavčuje v skladu z odstavkom 1 in 2.

4. Za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih opravi obdavčljiv preprodajalec in so mu bile prodane pod pogoji iz člena 26a(B)(2), ima Zvezna Republika Nemčija pravico, da do 30. junija 1999 dovoli možnost, da obdavčljivi preprodajalci uporabljajo bodisi posebno ureditev za obdavčljive preprodajalce ali splošno ureditev davka na dodano vrednost v skladu z naslednjimi pravili:

- (a) pri uporabi posebne ureditve za obdavčljive preprodajalce se za te dobave blaga določi davčna osnova v skladu s členom 11(A)(1), (2) in (3);

- (b) če obdavčljiv preprodajalec blago uporablja za svoje poslovanje, ki je obdavčeno v skladu z (a), sme od davka, ki ga je dolžan plačati, odbiti:

— davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan ali ga je plačal za umetniške predmete, zbirke ali starine, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug obdavčljiv preprodajalec, če je bila dobava tega drugega obdavčljivega preprodajalca obdavčena v skladu z (a),

— davek na dodano vrednost, za katerega se šteje, da je vključen v nabavno ceno umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug obdavčljiv preprodajalec, če je bila dobava tega drugega obdavčljivega preprodajalca obdavčena z davkom na dodano vrednost po posebni ureditvi

obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz člena 26a(B), v državi članici, na ozemlju katere se šteje, da je kraj opravljene dobave, določen v skladu s členom 8.

Ta pravica do odbitka nastane takrat, ko nastane obveznost za obračun davka za dobavo, ki je obdavčena v skladu z (a);

- (c) za uporabo določb iz druge alinee (b) se nabavna cena umetniških predmetov, zbirk ali starin, za dobavo katerih je obdavčljiv preprodajalec obdavčen v skladu z (a), določi v skladu s členom 26a(B)(3) in se davek, za katerega se šteje, da je vključen v to nabavno ceno, izračuna po naslednji metodi:

— šteje se, da nabavna cena vključuje davek na dodano vrednost, ki bi ga bilo treba plačati, če bi obdavčljiva razlika v ceni, ki jo doseže dobavitelj, bila enaka 20 % nabavne cene,

— upošteva se stopnja, ki se v smislu člena 12(1) uporablja v državi članici, na ozemlju katere se šteje, da je kraj dobave, ki se obdavčuje po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni, določen v skladu s členom 8;

- (d) kadar obdavčljiv preprodajalec za dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki mu jih je dobavil drug obdavčljiv preprodajalec in, če je bilo blago obdavčeno v skladu z (a), uporablja splošno ureditev davka na dodano vrednost, sme od svoje davčne obveznosti odbiti davek na dodano vrednost iz (b);

- (e) stopnja davka, ki se uporablja za te dobave blaga je stopnja, ki se je uporabljala 1. januarja 1993;

- (f) za uporabo četrte alinee člena 26a(B)(2), četrte alinee člena 26a(C)(1) in člena 26a(D)(b) in (c) države članice štejejo dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki se obdavčujejo v skladu z (a), za dobave, ki se obdavčujejo z davkom na dodano vrednost po posebni ureditvi obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz člena 26a(B);

- (g) če se dobave umetniških predmetov, zbirk ali starin, obdavčene v skladu z (a), opravijo pod pogoji iz člena 28c(A), mora račun, izdan v skladu s členom 22(3), vsebovati zaznamek, da je bila uporabljena posebna ureditev obdavčevanja dosežene razlike v ceni iz člena 28o (4).“;

8. črta se izjema iz člena 28(3)(e) v zvezi s členom 5(4)(c);
9. črta se člen 32;
10. Priloga k tej direktivi se doda kot Priloga I.

Člen 2

Države članice lahko sprejmejo ukrepe glede pravice do odbitka davka na dodano vrednost, da bi preprečile neupravičene ugodnosti ali neupravičeno škodo obdavčljivih preprodajalcev.

Člen 3

Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli katerikoli državi članici, da uvede posebne ukrepe za preprečevanje goljufij, tako da določi, da davek, ki ga je treba plačati pri uporabi teh postopkov za obdavčevanje dosežene razlike v ceni iz člena 26a(B), ne more biti nižji od zneska davka, ki bi ga bilo treba plačati, če bi bila razlika v ceni enaka določenemu odstotku prodajne cene. Ta odstotek se določi z upoštevanjem običajne razlike v ceni, ki jo dosežejo gospodarski subjekti v zadevnem sektorju.

Člen 4

1. Države članice uskladijo svoje sedanje sisteme davka na dodano vrednost s to direktivo.

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev svojih sistemov, z začetkom veljavnosti najkasneje 1. januarja 1995.

2. Države članice obvestijo Komisijo o določbah, ki jih sprejmejo za uporabo te direktive.

3. Države članice predložijo Komisiji določbe nacionalne zakonodaje, ki jo sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

4. Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 14. februarja 1994

Za Svet

Predsednik

Y. PAPANTONIOU

PRILOGA

„PRILOGA I

UMETNIŠKI PREDMETI, ZBIRKE IN STARINE

Za namene te direktive:

(a) so ‚umetniški predmeti‘:

- slike, kolaži in sorodne dekorativne plošče, risbe in pasteli, v celoti ročno delo umetnika, razen načrtov in risb za arhitekturo, strojogradnjo, industrijo, trgovino, topografijo ali podobne namene, ročno poslikanih ali okrašenih izdelkov množične proizvodnje, gledaliških kulis, platen za ozadje studijev ali podobno iz poslikanega ali porisanega platna (oznaka KN 9701),
- izvirna grafična dela, odtisi in litografije, izdelani v omejenem številu, neposredno v črno-beli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ki so neposredno ročno delo umetnika, ne glede na postopek ali material, ki je bil uporabljen, kar pa ne vključuje nikakršnega mehaničnega ali fotomehaničnega postopka (oznaka KN 9702 00 00),
- izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala, ki so v celoti ročno delo umetnika, skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij in jo nadzoruje avtor ali njegov zakoniti naslednik (oznaka KN 9703 00 00); izjemoma in v primerih, ki jih določijo države članice, se lahko za skulpturne odlitke, izdelane pred 1. januarjem 1989, omejitev osem kopij prekorači,
- tapiserije (oznaka KN 5805 00 00) in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti (oznaka KN 6304 00 00), na podlagi izvirnega umetniškega dela, pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega,
- unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom,
- poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev, zlatarjev in srebrarjev,
- umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih;

(b) so ‚zbirke‘:

- poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku in niso namenjene za uporabo (oznaka KN 9704 00 00),
- zbirke in zbirateljski predmeti, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen (oznaka KN 9705 00 00);

(c) so ‚starine‘ predmeti, razen umetniških predmetov ali zbirk, stari več kot 100 let (oznaka KN 9706 00 00).“
